

COMUNICAT

Davant l'escalada bel·licista, sempre la pau

- **Madrid acull la cimera de l'OTAN en un context preocupant de bel·licisme.**
- **El Govern espanyol s'ha compromès a augmentar en 12.000 milions d'euros la despesa militar, que suposarà arribar al 2% el PIB a la dècada que ve. El pressupost per a les guerres augmenta mentre les polítiques de pau -com la de cooperació, la sanitat o l'educació- continuen afeblides.**
- **L'aposta per la diplomàcia, el diàleg, la cultura de pau i la prevenció de conflictes violents ha de situar-se en el centre de les decisions polítiques. Si no és així, les conseqüències per a la població mundial seran encara més greus que les actuals.**
- **Demandar la pau és l'única opció acceptable per a garantir la vida del planeta i evitar la guerra per a les futures generacions. Els governs apel·len al realisme per a justificar la força de les armes; però aquesta opció no és la solució. Nosaltres, els pacifistes, som els realistes; nosaltres, les pacifistes, som les realistes.**

La trobada de l'OTAN que acull aquests dies Madrid es produeix en un context mundial molt preocupant i complex. L'agressió militar russa a Ucraïna ja ha provocat la mort de 4.432 persones civils (a data 14 de juny) i ha generat una greu crisi humanitària i de desplaçament forçat. Però a més, existeixen altres 30 conflictes armats actius al món que són un indicador més de la crisi civilitzadora, l'auge de l'autoritarisme i el col·lapse ecosocial que vivim, on els impactes de l'emergència climàtica i l'esgotament de l'energia fòssil i de materials, seran factors que alimenten futurs conflictes armats.

L'últim Índex de Pau Global destaca l'impacte econòmic de la violència en l'economia mundial. **El 10% del PIB mundial es destina a despesa militar, la qual cosa suposa 2.117 dòlars per persona.** Una xifra que va en augment i que es tradueix en un 12,4% més que l'any passat.

En aquest context, la deriva bel·licista que estem vivint impactarà directament en la vida de milions de persones; suposarà també una amenaçada per al medi ambient i l'equilibri dels ecosistemes; i alimentarà la voràgine de lluita entre blocs i dels enfrontaments entre "els uns" i "els altres". Trobades com la que se celebra aquests dies a Madrid tiren més llenya al foc a una situació que ja és asfixiant.

La deriva cap a més violència i guerra

Sense haver superat la greu crisi social provocada per la pandèmia, l'increment de la despesa militar i la carrera armamentística es presenten com una opció inevitable lluny de qualsevol qüestionament i que s'està normalitzant en el discurs públic. Espanya ja ha anunciat que augmentarà la despesa en defensa fins al 2% del PIB, tal com demana l'OTAN. Un augment que suposa més del doble de la despesa actual és un despropòsit enmig de la crisi multidimensional que pateix la població espanyola. També és un risc per a la seguretat, perquè alimentar una carrera armamentística desembocarà, inevitablement, en més violències i guerres. Sense oblidar que aquesta decisió xoca de cara amb el compromís del Govern amb el foment de la pau i el desenvolupament sostenible, defensat pel president Pedro Sánchez de manera reiterada. **Crida l'atenció el pressupost destinat a la defensa envers el que es destina a polítiques de cooperació i drets humans, que a molt estirar arriba al 0,25%.**

Assistim, a més, a una militarització de les ments, és a dir, a una escalada del discurs bel·licista molt preocupant amb el qual realitats complexes són explicades com un simple enfrontament entre els uns i els altres. Aquestes narratives justifiquen la carrera armamentística i una perillosa instrumentalització de les persones. Per això, l'anàlisi de les causes dels conflictes i les seves múltiples conseqüències, la identificació de solucions alternatives i la defensa de la cultura de pau són essencials per a frenar aquesta deriva.

Per tot això, demanem en primer lloc al Govern català l'urgent compliment d'allò acordat:

1. La moció 55/XI sobre la desmilitarització de Catalunya aprovada juliol de 2016, que prohibeix -entre d'altres- els actes d'exaltació militar i de legitimació de la violència i de les armes, les desfilades militars i les maniobres militars en espais no estrictament militar.
2. La resolució "Per la construcció de la cultura de la pau i la desmilitarització" aprovada al Parlament el setembre de 2020, que prohibeix la participació de les forces armades espanyoles en els salons i fires d'ensenyaments d'arreu de Catalunya.

I al Govern espanyol, responsable últim de la política exterior li demanem:

1. **Posar fre a l'ascens dels pressupostos militars.** És urgent aturar l'escalada armamentística i garantir que els diners públics es destini a polítiques que garanteixen els drets humans i la seguretat col·lectiva, el desenvolupament social i econòmic, la transició ecològica, la cooperació i la cultura de pau.
2. **L'adhesió al Tractat sobre la Prohibició d'Armes Nuclears**, tal i com reclama el 89% de la població espanyola.
3. **La prioritització de la diplomàcia per a la solució dels conflictes.** És necessari advocar al diàleg, la seguretat humana i el multilateralisme. El respecte pel dret internacional i humanitari ha d'estar garantit.

4. **El foment dels discursos de pau.** És urgent desarmar la paraula; tant per part dels responsables polítics com pels mitjans de comunicació. Els mitjans públics han de fomentar el periodisme preventiu i el de pau han de ser promoguts amb la finalitat d'explicar amb rigor les causes dels conflictes i les seves connexions amb fenòmens globals, com l'esgotament de les matèries primeres i la pujada de preus. És necessari, també, un periodisme de solucions que expliqui les **alternatives pacifistes que demostren que altres models són possibles.**
5. **La promoció dels processos de prevenció, convivència i cultura de pau.** Processos que han de ser impulsats pels Estats i les instàncies internacionals i han de comptar amb el protagonisme de les societats civils implicades; especialment, les dones, les qui en tot el planeta, i tal com reconeix la resolució 1325 de Nacions Unides, han demostrat la seva enorme contribució a la pau. És necessari fer costat a la diplomàcia ciutadana amb la finalitat de contrarestar els discursos d'odi i visibilitzar les iniciatives col·lectives pacifistes.
6. **La consolidació de les polítiques de pau, cooperació i desenvolupament,** en coherència amb altres polítiques públiques. Urgeix posar en el centre la sostenibilitat de la vida i enfortir la diversitat d'agendes (feministes, decolonials, antiracistes, ecologistes, pacifistes...) per a la construcció d'alternatives socioeconòmiques.
7. **El desenvolupament de polítiques d'acollida integrals** que garanteixin una protecció i acompanyament a les persones refugiades perquè puguin desenvolupar els seus projectes de vida al país d'acollida.
8. **La derogació de la Llei Mordassa** amb la finalitat de protegir la llibertat d'expressió i reunió a Espanya, i la celebració de mobilitzacions a favor de la pau.
9. **El foment de l'educació per a la ciutadania i la justícia global.** És essencial promoure una educació que expliqui amb rigor les causes de les violències, les propostes socials alternatives i la cultura de pau.
10. **La cura de l'ecosistema de la pau.** La guerra és l'últim i terrible pas d'un camí de creixents conflictes que han de ser abordats des del seu origen. És necessari evitar les violències estructurals que més tard poden derivar en conflictes.

Demaneu, també, a la ciutadania que no es deixi arrossegar per aquest clima bel·licista, el denunciï i se sumi a les diverses iniciatives que s'estan promovent des del pacifisme. Les organitzacions de pau, drets humans i desenvolupament trebalem per a construir relacions, organitzacions i institucions diferents per a construir un món diferent.

Demaneu, anomenar, construir la pau no és naïf, ni utòpic, ni de *hippies*, ni de covards: és l'única opció acceptable per a garantir la vida del planeta i evitar la guerra a les futures generacions. Els governs apelen al realisme per tal de proposar que la força de les armes és l'única via per a afrontar els conflictes; però aquesta opció no és la solució. **La militarització de les relacions internacionals no evita les guerres, sinó que les promou. Com deia Martínez Guzmán, "nosaltres, els pacifistes, som els realistes; nosaltres, les pacifistes, som les realistes".**